

Învățători mincinoși

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Sfințește-i prin _____ Tău.
_____ Tău este _____.” (Ioan 17:17)

În prima sa epistolă, Petru, în grija sa pastorală, și-a dorit să le insuflă cititorilor curaj în fața prigoanei. Nu știm exact la ce tip de persecuție a făcut referire, dar știm că biserica urma să treacă prin încercări grozave din cauza eforturilor împăraților romani de a desființa mișcarea tot mai puternică a celor care se numeau „creștini”.

Satana a lansat atacul din două părți. Din exterior, veneau persecuția, reprimarea brutală și violentă. Din interior, venea o amenințare poate și mai periculoasă. După cum în trecut evreii s-au confruntat cu profeți mincinoși, tot la fel urmașii lui Isus contemporani cu Petru urmau să se confrunte cu învățători mincinoși care aveau să strecoare în biserică „erezii nimicitoare” (2 Petru 2:1). Mai grav era că mulți aveau să-i urmeze (vers. 2).

Cu privire la ce erezii avertizează Petru? Cum a reacționat față de ele și ce lecții să ne însușim personal din avertizările sale astăzi, când ne confruntăm și noi cu amenințări din interior?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Bun venit la studiu fiecărui membru al grupei Școlii de Sabat și mușafirilor!
2. Pregătiți-vă să împărtășiți în grupă un răspuns primit la rugăciune în cursul săptămânii.
3. Pregătiți-vă să povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație credeți că are evenimentul respectiv pentru dumneavoastră personal, pentru biserică și pentru lume?
4. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

10 iunie – ***Ziua slujirii pastorale***

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce atitudine a avut Petru față de profeții mincinoși și învățăturile lor?	Ce atitudine trebuie să avem astăzi față de cei care susțin învățături nebiblice?
2	Ce înseamnă adevărata libertate în Hristos? Dar cea falsă?	Discutați cazuri de înțelegere greșită a libertății în Hristos, pe care le cunoașteți, dar și despre consecințele acestora!
3	Cu ce pericol se confruntă cel convertit, care adoptă învățături greșite?	Ce putem face pentru a-i feri pe cei de curând convertiți de pericolul învățăturilor false?
4	Ce dovezi aduc Petru și Iuda că Dumnezeu tratează păcatul cu seriozitate?	Ce păcate par să fie tolerate în prezent în rândul creștinilor și cu ce consecințe?
5	Prin ce alte exemple atrage Petru atenția asupra consecințelor nelegiuirii?	Cum ne putem proteja de asemenea nelegiuiri și, implicit, de consecințele lor?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic puteți învăța din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? Discutați continuarea lui sau, dacă nu aveți unul, alcătuiți-l!
3. În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

Știrea misionară video poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Noi tindem să idealizăm biserica primară, să ne gândim că în ea domneau pacea și armonia deplină. Însă impresia aceasta este greșită. Încă din vremea lui Isus, credincioșii s-au confruntat cu dificultăți, iar unele dintre ele veneau din interior (de exemplu, Iuda). După cum ne arată Noul Testament, multe probleme erau create de învățăturile greșite din mijlocul lor. Ca și cum n-ar fi fost de-ajuns încercările venite din afară, biserica se confrunta și cu probleme din interior. Se pare că între frații și surorile de credință nu era întotdeauna o atmosferă de pace și armonie.

În această epistolă, Petru se ocupă de câteva dintre aceste probleme.

- 1. Citește 2 Petru 2:1-3,10-22. Cu privire la ce lucruri avertizează Petru aici? Ce învățături greșite erau promovate în biserici?**

În versetul 1, Petru ne dezvăluie, cel mai probabil, motivul pentru care Domnul l-a inspirat să scrie această epistolă. El îi avertiza pe credincioși că, după cum în trecut au existat profeți mincinoși, tot la fel, în viitor, se vor ridica învățători mincinoși. Petru le aduce acestor învățători o mulțime de acuzații, de la faptul că strecurau în biserică „erezii nimicitoare” (vers. 1) și până la faptul că îi duceau în robie pe cei creduli (vers. 19). Din modul cum scrie, deducem că ereziile acestea erau un pericol real și înțelegem de ce le respinge atât de ferm. El nu era de părere că doctrina n-ar conta.

Observă atitudinea categorică a lui Petru față de aceste învățături false. Ce ne spune aceasta despre importanța adevărului? Cum ne putem proteja de încercările de a aduce în biserică doctrine eronate?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că avem nevoie de experiența personală cu Dumnezeu și de Cuvântul Său profetic cu atât mai mult, cu cât vor apărea învățători mincinoși care vor încerca să introducă erezii.

La nivelul sentimentelor: Să le transmită membrilor grupei dragostea pentru adevăr.

La nivel practic: Să fie vigilenți pentru a distinge adevărul de minciună.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Strategia lui Satana pentru distrugerea adevărului

- A. Pentru fiecare adevăr există câte o contrafacere. Ce contrafaceri ale adevărilor biblice esențiale circulă în timpul nostru?
- B. Cum îi putem recunoaște pe cei care vor să ne înșele?

II. Sentimente: Lucrarea lui Dumnezeu de combatere a răului

- A. Ce exemple dă Petru pentru a arăta că lăcomia și poftele firii pă-mânțești duc la distrugere?
- B. Ce exemple dă el pentru a arăta că Dumnezeu are putere să-i izbă-vească pe oamenii cucernici?

III. Practic: Isus Hristos este Domnul și Mântuitorul nostru

- A. În ce fel ne ajută cunoașterea lui Isus Hristos să ne ferim de depravaarea din lume?
- B. Ce să facem ca să nu ne lăsăm înșelați, prinși în capcana păcatului și biruiți de el?

Rezumat: Într-o lume a păcatului, a poftelor josnice, a lăcomiei, înșelăciunii și detestării autorității, Dumnezeu știe cum să-i scape pe oamenii cucernici de aceste ispite, însă pe cei nelegiuți îi așteaptă „ziua de judecată și de piere”. Scăparea noastră stă în cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos.

- 2. Cu privire la ce suntem avertizați în 2 Petru 2:18-21? Ce afirmații din versetul 19 ne ajută să înțelegem mai bine motivul său de îngrijorare? Ce importanță are cuvântul „slobozenia”?**
-
-

Petru îi avertizează pe cititorii săi, în limbajul cel mai categoric posibil, cu privire la pericolele învățătorilor mincinoși. În 2 Petru 2:18-21, el le atrage atenția că aceștia le vor promite libertate, dar, de fapt, îi vor conduce la robie.

Acești învățători denaturau total Evanghelia. Libertatea în Hristos trebuia să însemne eliberare din robia păcatului (Romani 6:4-6). Orice formă de așa-zisă „libertate în Hristos”, dar în care omul rămâne sclavul păcatului, este respinsă de Petru. Deși părerile cercetătorilor sunt împărțite cu privire la erezia la care face el referire aici, este evident că ea era legată de problema păcatului și de robia față de păcat.

- 3. Citește Ioan 8:34-36. Cum ne ajută cuvintele Domnului Isus să înțelegem subiectul abordat de Petru?**
-
-

Prin ideile pe care le susțineau, învățătorii mincinoși își conduceau victimele – persoanele care îl cunoscuseră pe Domnul Isus de curând – înapoi, la vechiul mod de viață. Ei prezentau probabil o evangheliă a harului ieftin, care lăsa în plan secundar nevoia de curăție și de sfințenie și care îi determina să redevină „robi ai stricăciunii” lumii din care tocmai ieșiseră (2 Petru 2:19). În aceste condiții, nu ne mai surprinde faptul că Petru vorbește pe un ton atât de categoric împotriva acestor învățături și faptul că a atras atenția asupra consecințelor adoptării lor.

Ce crezi tu că înseamnă libertatea în Hristos? De ce anume te-a eliberat Hristos?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 2 Petru 2:1-3,20,21.

Petru afirmă că întotdeauna au existat și există profeți adevărați, dar și profeți și învățători mincinoși. Fiecare adevăr își are contrafacerea lui. Cei care l-au cunoscut pe Domnul Isus Hristos, dar care se încurcă iarăși în păcatele lumii ajung într-o stare mai rea decât dacă n-ar fi cunoscut niciodată calea neprihănirii (2 Petru 2:20). Învățătorii mincinoși cu privire la care avertizează Petru au fost odată credincioși, dar au părăsit calea dreaptă pentru un câștig material (2 Petru 2:3,15) și au venit cu erezii nimicitoare, ba chiar lepădându-se de Stăpânul care i-a răscumpărat (2 Petru 2:1). Condamnarea lor este sigură (2 Petru 2:3,9,10,12). Dar Domnul știe să-i izbăvească pe oamenii cucernici din încercare (2 Petru 2:9), iar apostolul îi îndemnă pe cititorii săi să respingă amăgirile acestor învățători mincinoși.

Pasajele 2 Petru 2:1 – 3:3 și Iuda 1:3-19 conțin foarte multe asemănări. În ghidul de studii biblice pentru majori au fost semnalate numai câteva. Ar fi util să le identificați pe toate pentru a vă forma o imagine mai bună despre situația din biserică în timpul lui Petru și al lui Iuda. În ciuda asemănărilor izbitoare, există și câteva deosebiri semnificative care completează tabloul, după cum citirea celor patru evanghelii ne oferă mai multe detalii despre viața și lucrarea lui Isus, detalii care se completează unele pe altele.

Activitate și discuție introductivă: Cere-le membrilor grupei să citească împreună 2 Petru 2:1-19 și Iuda 1:3-16. Comparați cele două pasaje, identificați asemănările și deosebirile dintre ele și discutați despre problemele din biserica creștină primară care le-au produs ambilor scriitori atâta îngrijorare. Putem spune că situația aceasta prelua în biserica creștină?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

În fața ispitelor care ne amenință viața spirituală, avem două posibilități: fie vom capitula în fața lor, fie vom căuta har și putere la Dumnezeu ca să le învingem. Petru ne spune că, dacă ne lăsăm înfrânți, ajungem într-o stare cu mult mai rea decât dacă n-am fi cunoscut niciodată calea neprihănirii.

4. Ce pericole îl pândesc pe un nou-convertit la creștinism care adoptă învățăături greșite? 2 Petru 2:17-22; Matei 12:43-45.

Petru era preocupat în mod deosebit de soarta celor pe care învățătorii mincinoși îi ademeneau să se întoarcă la păcatele lor de dinainte (vers. 18). Învățătorii mincinoși le promiteau libertate, dar, cum subliniază el, libertatea lor era complet diferită de cea promisă de Domnul Isus urmașilor Săi.

Avertizarea lui este categorică: ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut niciodată calea neprihănirii (vers. 21) decât ca, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă la vechea viață.

Desigur, aceasta nu înseamnă că ei n-aveau nicio șansă de îndreptare. Cu toții am auzit experiențe ale unor oameni care s-au îndepărtat de Domnul și, ulterior, s-au întors. Și știm că Domnul Se bucură foarte mult când ei se întorc și îi primește cu brațele deschise (vezi Luca 15:11-32). Doar că îndepărtarea aceasta este foarte riscantă și este însoțită de lucruri neplăcute. Imaginea câinelui care se întoarce la ce a vărsat este un mod dur de a descrie această situație, dar exprimă foarte bine ideea.

Poate că Petru a repetat în mod intenționat în versetul 20 cuvintele Domnului Isus din pilda despre omul scăpat de un duh necurat (vezi Matei 12:45; Luca 11:26). Duhul necurat caută alt loc în care să se instaleze și, negăsind, se gândește să se întoarcă „în casa” de unde a plecat (Matei 12:44). Când intră în ea, o găsește goală și aranjată. Se mută înapoi în ea, aducând cu el alte câteva duhuri mai rele decât el. Atunci, spune Isus, „starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi” (vers. 45). Pericolul subliniat de Domnul Isus și de Petru este real. Proaspătul convertit trebuie să aibă grijă ca lucrurile Duhului Sfânt să ia locul vechilor lucruri care i-au stăpânit viața. Dacă nu-și schimbă modul de viață, va fi tentat să se întoarcă la vechile cărări.

Ce putem face, ca biserică, pentru membri și în special pentru membrii noi ca să-i ajutăm să crească și să-i formăm ca ucenici?

Comentariu biblic

I. Adevărul și minciuna

(Revedeți împreună, în grupă, 2 Petru 2:1-3.)

Petru îi așază pe profeții adevărați în opoziție cu profeții și cu învățătorii mincinoși care s-au ridicat în biserică și care aduc erezii distrugătoare, printre care negarea lui Isus și a răscumpărării din păcat, pe care El o oferă. Astfel, acești oameni își atrag distrugerea. Din nefericire, „mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău”. Oamenii aceștia sunt motivați de lăcomie și exploatează sufletele nevinovate din dorința de câștig material. Ei se află sub condamnarea lui Dumnezeu.

De discutat: Cum se manifestă astăzi profeții falși în biserică și în lume? Cum ne putem asigura că îi recunoaștem atunci când îi vedem?

II. Neprihăniți, într-o lume nelegiuită

(Revedeți împreună, în grupă, 2 Petru 2:4-10.)

Petru ne oferă mai multe exemple pentru a ilustra afirmația din versetul 3, că osânda îi paște de multă vreme pe învățătorii mincinoși și că soarta lor este pierzarea. În primul rând, îi amintește pe îngerii care au fost alungați din cer și care au fost „legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată”. După aceea, vorbește despre lumea antică plină de nelegiuiți, pe care Dumnezeu a distrus-o printr-un potop, cruțându-i viața lui Noe, propovăduitorul neprihănirii, și familiei sale, în total opt persoane. Mai departe, el menționează Sodoma și Gomora, două cetăți prefăcute în cenușă, pentru a arăta ce se va întâmpla cu cei nelegiuiți și ce se va întâmpla cu cei neprihăniți, al căror simbol este aici „neprihănitul Lot”.

Dacă Dumnezeu a putut să-i salveze pe Noe și pe Lot din mijlocul acestor oameni nelegiuiți, care aveau să fie nimiciți, atunci, declară Petru, Dumnezeu știe să-i izbăvească și pe oamenii cucernici din încercare sau ispită (*peirasmos*), iar pe cei nelegiuiți să-i pedepsească în ziua judecății. Petru adaugă că lucrul acesta din urmă este adevărat mai ales în dreptul celor care, „în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia și disprețuiesc stăpânirea”. Această depravare și această sfidare constituie rădăcina problemei pentru cei care devin învățători falși.

De discutat: Compară 1 Corinteni 10:13 cu Matei 6:13. Ce măsuri a luat Dumnezeu ca să ne scape de ispită?

Mulți oameni au observat că pasajul din Iuda, versetele 4-19, reia în linii mari mesajul din 2 Petru 2:1 – 3:7. În Scriptură, dacă un mesaj se repetă, înseamnă că este foarte important. În epistolele lor, Petru și Iuda ne transmit un adevăr important: Dumnezeu are control asupra celor răi. Apostolii nu lasă nicio urmă de îndoială asupra faptului că Dumnezeu supraveghează atent răul. El cunoaște faptele oamenilor nelegiuți și pe cele ale îngerilor căzuți și a stabilit să fie pedepsiți în ziua judecării (2 Petru 2:9; Iuda 6).

5. Ce situații în care Dumnezeu a pedepsit răul evocă Petru pentru a accentua faptul că El tratează păcatul cu seriozitate? 2 Petru 2:1-22; 3:1-7. Compară cu Iuda 1:4-19.

Petru și Iuda prezintă trei situații în care Dumnezeu a pedepsit răul: distrugerea lumii antediluvienă, distrugerea prin foc a Sodomei și Gomorei și „legarea” îngerilor răi și păstrarea lor pentru judecată (2 Petru 2:4-6; 3:7; Iuda 1:6,7). Toate sunt legate de ideea de finalitate. Scriptura ne vorbește mult despre mila și harul lui Dumnezeu, dar și despre distrugerea finală a păcatului.

Prin ce păcate și-au atras aceste ființe o pedeapsă atât de aspră? Printre ele se numără ereziile, disprețuirea autorității, trăirea în robia păcatului, transformarea harului divin într-o îngăduință de a trăi în imoralitate, negarea lui Isus ca singur Stăpân și Domn, pângărirea trupului, rostirea de vorbe de nimic cu trufie și batjocura (2 Petru 2:1,10,18,19; Iuda 1:4,8,10).

Interesant de remarcat că, printre păcatele acestea, nu se numără actele de violență și alte atrocități oribile care ne revoltă pe noi astăzi, ci, mai degrabă, păcate subtile, care sunt uneori trecute cu vederea și în biserică. Lucrul acesta ar trebui să ne conștientizeze de marea noastră nevoie de pocăință sinceră și reformă.

Citește 2 Petru 2:12 și Iuda, versetul 10. Petru și Iuda afirmă despre cei pe care-i așteaptă distrugerea că au decăzut la nivelul unor animale „fără minte”, conduse de instinct. Care sunt deosebirile dintre ei și primii oameni creați de Dumnezeu și ce se poate face pentru a evita această degradare?

III. Cum să-i recunoaştem pe învăţătorii mincinoşi

(Revedeţi împreună, în grupă, 2 Petru 2:10-19.)

În afirmaţiile lui Petru, se găsesc mai multe semne distinctive ale învăţătorilor mincinoşi. Pe lângă cele menţionate deja, el adaugă batjocura şi blasfemia, viaţa de plăceri, seducţia şi adulterul, setea de câştig material, laudele goale şi momirea oamenilor înapoi, la robia faţă de păcatul din care tocmai au fost eliberaţi. (Compară cu Iuda 1:4,8,10-13,16.)

De discutat: Conform lui Petru şi Iuda, care sunt trăsăturile celor care vin înaintea oamenilor cu pretenţia că au de dezvăluit un „adevăr nou” sau extraordinar?

IV. Pericolele întoarcerii la vechile păcate

(Revedeţi împreună cu grupa 2 Petru 2:20-22.)

Petru declară că aceia care, prin cunoaşterea lui Isus Hristos, au scăpat de stricăciunea lumii, dar se încurcă iarăşi în ea şi sunt biruiţi, ajung într-o stare mai rea decât la început. Aidoma unor animale, care se ghidează după instinct, ei se întorc la starea rea de mai înainte. Însă Dumnezeu aşteaptă mai mult de la fiinţele dotate cu raţiune. El le-a dat o poruncă sfântă pe care s-o urmeze. Ar fi fost mai bine ca oamenii care se întorc la păcat să nu fi cunoscut niciodată calea neprihănirii. Acum, ei sunt răspunzători în măsură mai mare şi vor primi, de aceea, o condamnare mai aspră. Vezi şi Evrei 6:4-6; 10:26-28.

De discutat: Iacov 3:1 subliniază că învăţătorii vor avea parte de o judecată mai aspră. Deci învăţătorii falşi merită cu atât mai mult o judecată aspră. Experienţele căror învăţători mincinoşi din Scriptură trebui să fie o avertizare pentru noi, astăzi?

Întrebări

1. Dacă nu învăţăm din greşelile trecutului, suntem condamnaţi să le repetăm. Ce putem învăţa din greşelile celor pe care Petru şi Iuda îi dau ca exemplu? Compară cu 1 Corinteni 10:6-12.

2. După ce caracteristici îi putem identifica pe învăţătorii falşi de astăzi?

6. Ce alte exemple prezintă Petru când atrage atenția asupra consecințelor nelegiurii? 2 Petru 2:6-16

Prima referire biblică mai consistentă la Sodoma se găsește în Geneza 13:12,13, când Lot și Avraam au decis să se separe „ca să nu fie ceartă” între slujitorii lor. Lot a ales Valea Iordanului și „și-a întins corturile până la Sodoma”. Biblia face apoi următorul comentariu: „Oamenii din Sodoma erau răi și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului.” Când l-a prevenit pe Avraam că intenționa să distrugă această cetate, Dumnezeu a fost de acord să n-o distrugă dacă găsea în ea zece oameni buni (Geneza 18:16-33). Dar nu s-au găsit în ea nici măcar zece oameni buni, fapt dovedit în timpul vizitei îngerilor la Lot. Cetatea a fost distrusă din motive întemeiate; au scăpat numai Lot și fiicele lui (Geneza 19:12-25).

Petru desprinde două lecții din distrugerea acestor cetăți. În primul rând, ea servește ca exemplu pentru cei nelegiuiți (2 Petru 2:6). În al doilea rând, ea demonstrează că Domnul știe să-i scape din încercare pe oamenii cucernici (vers. 7-9). În versetele care urmează, Petru notează câteva trăsături ale celor din Sodoma și Gomora: depravarea, disprețuirea autorității, îndrăzneala și încăpățânarea și batjocorirea autorității (vers. 10,11). Aceste trăsături se regăsesc și la învățătorii mincinoși și la urmașii acestora.

Un alt exemplu este Balaam (Numeri 22:1 – 24:25). El fusese tocmnit de Balac, împăratul Moabului, să-i blesteme pe israeliți. Deși a ezitat la început, până la urmă a acceptat, atras de răsplata mare promisă. Pe drum, i s-a așezat împotriva Îngerul Domnului și a scăpat cu viață doar datorită măgăriței care s-a ferit din calea lui. Balaam a bătut-o, dar, când i s-au deschis ochii și l-a văzut pe Îngerul Domnului, a devenit conștient de greșeala lui. În final, Balaam a rostit o binecuvântare asupra lui Israel. Petru îi aseamănă cu Balaam pe cei momiți la adulter și lăcomie (2 Petru 2:14,15). Oamenii de acest fel au părăsit calea cea dreaptă.

Gândește-te la multe adevăruri care ne sunt descoperite în Biblie și în scrierile lui Ellen G. White. Mai putem spune că nu am fost avertizați?

3. APLICAȚIA

Mulți predicatori televangheliști de astăzi sunt oameni bogați și influenți și propovăduiesc o evanghelie a prosperității care nu pare să aibă vreo tangență cu Evanghelia lui Isus sau cu modelul Său de viață și de slujire. În cadrul multor emisiuni, ei fac presupuse minuni ca să demonstreze că au putere de la Dumnezeu și de la Duhul Sfânt. De ce ar trebui să ținem cont de aceste lucruri atunci când încercăm să ne dăm seama dacă învățăturile lor sunt adevărate? Petru pare a sugera că există o relație strânsă între caracterul învățătorilor mincinoși și învățăturile lor.

Întrebări pentru meditație

1. De ce acordă Petru un spațiu atât de amplu prezentării caracteristicilor învățătorilor falși? Ce ne spune aceasta despre importanța păstrării doctrinelor corecte?

2. Din avertizările lui Petru, care doctrine erau în pericolul de a fi schimbate? Cum putem deosebi mai ușor învățăturile greșite din aceste domenii?

3. Invită-i pe participanți să citească împreună Faptele 20:28-31. Discuțați despre responsabilitatea conducătorilor bisericii de a ocroti turma lui Dumnezeu de învățătorii mincinoși care vor să distorsioneze adevărul pentru a-și face adepți. De ce suntem răspunzători unii de alții?

4. ACTIVITATE

În vremea din urmă, vedem că sunt atacate tot mai mult, direct sau mai subtil, cele două instituții lăsate din Eden: Sabatul și familia. Discuțați învățăturile false care tind să se strecoare în biserică, coborând standardele puse de Dumnezeu.

Propuneți grupei ca subiect de rugăciune pentru săptămâna următoare mai mult interes pentru cercetarea Scripturilor și dorința și puterea de a face voia lui Dumnezeu.

Foarte frecvent îi auzim pe creștini vorbind despre „libertatea în Hristos”. Desigur, este un concept valid. A fi liber în mod real înseamnă a fi scutit de condamnarea Legii și a avea asigurarea mântuirii pe baza lucrării lui Hristos pentru noi și nu pe baza faptelor noastre. Viața lui Martin Luther, cu trecerea lui de la robie la libertate prin cunoașterea harului divin, este un bun exemplu în acest sens. Dar, cum am văzut în epistola lui Petru, acest mare adevăr poate fi denaturat. „Marele adevăr al dependenței noastre totale de Hristos pentru mântuire este foarte aproape de păcatul încumetării. Libertatea în Hristos este confundată de mii de oameni cu eliberarea de obligația de a respecta Legea; și, fiindcă Hristos a venit să ne elibereze de condamnarea Legii, mulți declară că Legea a fost desființată și cei ce o păzesc au căzut din har. Astfel, din moment ce adevărul și rățacirea par atât de asemănătoare, mințile care nu sunt călăuzite de Duhul Sfânt vor fi convinse să accepte eroarea și, prin aceasta, să se așeze sub puterea amăgirilor lui Satana. Când îi convinge pe oameni să accepte falsul drept adevăr, Satana are grijă să câștige omagiul lumii protestante.” – Ellen G. White, *Christ Triumphant*, p. 324

BIBLIA ȘI CARTEA PROFEȚI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Isaia 6–12

1. Cine este comparat cu „un brici luat cu chirie” de Domnul?
2. Care seminții din Israel „se mâncau” între ele și amândouă pe a treia?
3. Unde sunt menționate „cele patru capete ale pământului”?
4. De unde vor scoate apă cu bucurie cei din rămășița poporului?

Profeți și regi, capitolul 23

5. Câți și de unde erau oamenii care au răspuns invitației de a veni la Ierusalim să serbeze Paștele?

